

ACTIVITATS DEL PARTIT

Disposem-nos a Col·laborar en les Tasques de la nostra propera Assemblea

Molt en breu el Consell Directiu posarà en coneixement dels militants i de l'opinió catalana, la data de celebració de l'Assemblea del Partit, ajornada per raons d'organització, que volem sigui model·lica, per tal que aquelles deliberacions donin un rendiment immillorable de treball i orientacions.

Ja l'equip de ponents va rebent instruccions per a la plasmació de llurs treballs. Les mocions que aquells presentin seran posades a la consideració dels assembleistes, per a que amb la tasca depuradora dels debats hom rectifiqui i prestigii les matèries que seran presentades a l'aprovació del comitè.

El Consell Directiu, en encarregar la redacció d'aitals ponències, dona un ampli marge d'interpretació. La legalitat estatutària que reconeixem vàlida com a argument aglutinant de les activitats dels catalans, no ha de constreynir ni influenciar la voluntat ni el pensament dels ponents, que hauran d'amar informats, en llurs redaccions, de l'ampli sentiment de combativitat que és l'excel·lència del nostre Partit, i d'un profund sentit social. Els preceptes vigents en l'existència legal dels drets estatutaris, ja que en la pràctica no poden ésser depassats, almenys no pas tan immediatament com voldríem, podran trobar una més agorosa configuració a través dels camins avançats per on els ponents els conduïxin.

Les conclusions de la nostra Assemblea aspiraran a fer confluïr vers la correntia de la unió per la base, els militants d'E. R. de C., uns i altres, fretuosos d'uns majors horitzons que els que s'albiraven actualment dintre l'estadi del Partit.

Assemblea popular la que aviat anem a celebrar. Feta pel poble i per al poble. Els teoritants hauran de deixar pas als realitzadors; els tècnics de la política seran sobrepassats pels activistes. El criteri més modest serà recabats, atès considerat. Tots els nostres militants aportaran llur concurs, llur sentiment, llur pensament i criteri.

L'estament popular del republicanisme català fins ara només estava cridat a votar i a donar llur sang quan als dirigents convenia. Mai fou convidat a manifestar per la força del cor, les seves veritables impressions respecte la política catalana i el seu pervindre. Els dirigents exigien incondicional sotsmissió, car ells ja pensaven i actuaven per compte dels republicans patriotes.

La nostra Assemblea donarà accés vers la tasca de redreçament, de recobriment, d'emancipació de Catalunya. Totes les veus hi seran ateses. Volem que el tern dolor dels humils hi tingui també representació. Per això, per a forjar una millor organització, per a poder cridar-hi a temps tots els que hi han de venir, el Consell Directiu decidí l'ajornament.

Esquerra Republicana de Catalunya, la nostra Esquerra, aquella on militarien els Presidents Macià i Companys si visquessin, obrirà les seves tasques populars. Hi vindrà tota la Catalunya veritablement patriòtica i sincerament avançada.

A bentost, doncs, companys militants!

La nostra Assemblea de Militants seta auspiciis pessimistes, segons "Quaderns"

Els lectors saben que a Perpinyà hom publica aquesta revista d'estudis polítics, econòmics i socials. Amb motiu de la seva aparició s'informarem des les nostres pàgines.

I bé. En el número de febrer i entre el text d'un article signat per C. A.: «Els espanyols davant la imminència de llur retorn a la Pàtria» — que ve a ésser una mena de portfoli de les activitats polítiques del moment entre els nostres medis — hom hi troba la següent al·lusió, que no recollim pas amb gaire satisfacció, com els lectors podran comprendre.

Després d'explicar que de la U. N. E. n'han desertat molts components, alguns gairebé en bloc, com els catalans de París, continua dient que aquest apartament, seguit per molts catalans d'altres indrets ha reduït a poca cosa la importància de l'Aliança Catalana (veï dir A. N. de C.) fillota de la U. N. E., i sense aquest puntal, o esdevingut molt feble aquest puntal, la vida total d'aquella se n'ha de ressentir. Bé és veritat que un grup de catalans unionistes, adherits a l'Esquerra, anuncien una Assemblea a Tolosa, però no sembla fàcil que amb això puguin sobreviure a la crisi ni evigorar una posició que els republicans catalans generalment repudien.

Tanmateix, la nostra propera Assemblea té mala premsa, si jutgem pel paràgraf transcrit. I així que "Quaderns" és una publicació que no persegueix finalitats de partit ni de tendència. Sort n'hi ha, que si no ens etziva entre cap i coll la més afrosa excomunió catalano-republicana.

No, senyor C. A. La vostra independència de judici ha estat informada tendenciosament. I us en donem el compte quan, amb la celebració de la nostra Assemblea, vindrà a cobrar vigoria i estabilitat la posició d'aquesta E. R. adherida a A. N. de C., en lluita oberta contra els conformismes i els resignats.

Ultra, aneu-vos adonant, senyor C. A., que els republicans catalans, en llur generalitat, allò que repudien, encara que per ara molts no puguin dir-ho o no s'hi atrevixin, són els prohoms que oblidenen llur missió en la desfeta i llur deure envèrs els compatriotes sofrents.

Els republicans catalans, generalment, repudien els homes que, éssent dipositaris dels cabals del Tresor Nacional de Catalunya, abandonaren els catalans en llur misèria de l'exili i en la situació infrahumana dels camps de concentració, sense altra sort que, o les Companyies de treballadors, el retorn a Franco o el suïcidi.

El Dr. Aguasca adreça uns paràgrafs fogosos, veritables abrivats

De tot això hom en parlarà en la nostra Assemblea. La lluita con-

TOLOSA DE LLENGUADOC

Celebració del Ple local d'Aliança Nacional de Catalunya

La puixança del nostre organisme nacional de resistència es palesa cada dia amb més vigor. Una prova, el Ple que anem a ressenyar, que constituï el just exponent de la cabal valor que en la vida política de Catalunya significa la nostríssima A. N. de C.

El diumenge passat, dia 4, la sala de festes de l'Hotel Paris oferia un bell aspecte de catalanitat i activitat patriòtica. La lotja presidencial estava solemnement agendada, amb les efígies dels dos Presidents, Macià i Companys, inscripcions al·legòriques i la bandera catalana com a mòdul.

Prengueren plaça a la presidència, al costat del president d'A. N. de C., senyor Gili i Ferran, els senyors Aguasca, president del Secretariat de la U. N. E., Lluís Capdevila, Joaquim Secoll, del Comitè Directiu d'E. R. de C., adherida a A. N., com a invitats d'honor, els membres del Consell Directiu Martorell i Pujolar, el del Comitè Departamental, Masgrau; el representant de la C. N. T., capità Arnau. En remarcar-se la presència a la sala del compatriota senyor Joan Clot, propietari del conegut restaurant clandestí de la rue Poitiers, on tan bella acollença hi han trobat tothora els membres de la Resistència, en mig dels aplaudiments del públic hagué de passar a figurar entre les personalitats de l'estrada presidencial. Presents també els membres del Comitè Local, convocador del Ple, senyor Dalmau, president; Pere Giralt, secretari; Joan Bergada, Joan Valls i Pepeta Vert.

Obert l'acte pel president del C. L. i després d'uns gentils mots de salutació i de presentació adreçats a l'assemblea, el secretari deposeu el seu informe, força escaient i complet, respecte l'actuació del Comitè Local.

Aprovat, pren la paraula el nostre Director, l'escriptor Lluís Capdevila, tan estimat per les masses catalanes, el qual disserta sobre els estralls que — encara! — el nostre país sofreix. Amb paràgrafs de profunda emotivitat descriu la dolor de la nostra gent sotmesa a la ferula del franquisme. Exhuma frases decriptors d'avancada; parla del torturador de la Revolució, Saint-Just, de qui diu que si visqués fóra dels nostres. Peça oratòria que lamentem no poder explicar amb major extensió, per tal com, en la seva total estructura, fou un exponent literari de la dolor de Catalunya i una apel·lació suprema a la revolta permanent dels pobles contra llurs opressors.

Informa a continuació Masgrau sobre el capítol de finances. Ens dona a conèixer la penúria amb què A. N. de C. ha de desenvolupar-se, malgrat els amplis horitzons que tenim davant. Diu que és un organisme que no depèn ni d'un partit ni d'una sindaca, al qual hi són cridats a col·laborar tots els catalans antifranquistes. Hi aportin o no llur òbol, d'acord amb les possibilitats de cadascú. Alludeix amb ironia (d'or de Moscú), que a jutjar pels comptes a rendir no ens ha arribat encara. Exhorta els militants a que no negligixin l'acompliment de llur deure per al bon servei de Catalunya.

Parla a continuació Arnau, portant als reunits tota la simpatia dels cenetistes agrupats a A. N. de C. Fa protestes de catalanisme social i advoca perquè, en els Governos que en breu hauran de regir els destins de Catalunya la seva organització hi pugui ésser representada degudament.

El Dr. Aguasca adreça uns paràgrafs fogosos, veritables abrivats

tra els mals pastors en sortirà enrobustida a desgrat dels mals avançats que «Quaderns» ens pronostica.

Lamentem no saber qui s'amaga sota aquestes C. A. CA és un monosílab molt enigmàtic. Si existís físicament aquesta persona la invitariem a que vingüés a l'Assemblea. Es convenceria de si li són poc fidedignes els seus informadors.

IMVOCACIO AL COMTE ARNAU

Ombra que véns de l'edat mitjana meitat Hegenda, maitat realitat, i traveses la terra catalana amb un cavall de flames desbocat.

L'abadessa de Sant Joan que et crida és Catalunya. Escolta el seu anhel. Fes que el teu pas li torni la vida. Llucifer del matí, vestit de cel.

Passa brunzent i emporta't-en l'escòria que damunt Catalunya s'ha escampat; fes que no en resti mai més la memòria dels monstres que la pàtria han captivat.

Que la teva cançó ressoni viva com un cop d'ala cru de l'huracà, car Catalunya torna ésser captiva i amb el teu pas la pots alliberar.

Comte Arnau, comte Arnau, profana l'Abadia! Pren l'abadessa i mira fit el Crist que ens l'han canviat a plena llum del dia i sua quatre barres de sang el seu cos trist.

Es Catalunya la crucificada, té un cop de llança dreta sobre el cor. Passa com un relleu de mal tempsada i dels botxins no en deixis ni el record.

Perda't horitzó enllà! Baralla't amb Sant Jordi! Occideix-li el legendari cavall blanc aliat amb un cop de cofell! Que se'n recordi que no ens serveix de res la seva llibertat.

Baralla't amb les ombres una a una; crida amb un crit que eixordi tots els vents! Alça l'espasa com un tall de lluna per tallar la foscor dels continents.

Pel teu cavall trobaràs prou cibades; — el seu renill de fam fa esgarifar — que les devori totes les ànimes damnades, que no ens en deixi ni una per flevor!

Omple de foc de reneç nostres venes! que se'ns emporti tot el teu infern per trencar de la pàtria les cadenes i fer de Catalunya un poble lliure, etern!

Comte Arnau, comte Arnau, profana l'Abadia! Pren l'abadessa i mira fit el Crist que ens l'han canviat a plena llum del dia i sua quatre barres de sang el seu cos trist.

Fes frontollar la vall, fes frontollar la sorra! Que la teva cançó sigui un cavall aliat que faci tremolar tota la terra i ens torni el teu pas la llibertat!

SALVADOR PERARNAU

Administració

A TOTS ELS CORRESPONSALS

Son pregats tots els nostres corresponsals dels diverses departaments, brigades i batallons de Seguretat facin amb tota urgència les seves liquidacions pendents a la nostra Administració i per gir-postal.

«ELS AMICS DEL POBLE CATALA»

En aquest Administració s'han rebut les següents quantitats a profit del nostre diari:

- A. Coll, 10.
- Norbet Cabau, 150.
- J. B., 50.
- A. Monzó, 200.
- Jules Palmade, 200.
- Suma anterior: 3.550 francs.
- A. Guimerà, 300.
- Total, 4.450 francs.

Les subscripcions que ens anuncien les diverses brigades i AMICS per a el nostre diari les poden enviar per gir-postal a nom del nostre Administrador les quals per ordre de recepció seran publicades en aquesta secció d'AMIC D'«EL POBLE CATALA».

EL POBLE CATALA.

lació voluntaria el teu diari, Amic; ajuda amb la teva aportada.

Primer volum de la Biblioteca d'El Poble Català

POETES DE CATALUNYA

Ja halsortit POETES DE CATALUNYA

recull de poesies dels millors poetes catalans, Preu: 40 fr.

Comandes: a l'administració d'EL POBLE CATALA, 28, rue Potiers, Toulouse

"EL GENERALISSIM FRANCO digué a Sevilla que, malgrat totes les dificultats, si el gran baluart alemany no pogués contenir el terrible perill rus, Espanya ajudaria, no amb quinze mil, sinó amb un mil·lio d'homes."

(Declaracions de Serrano Suñer, Ministre de Negocis estrangers-de negocis bruts-al senyor Teussen, del "Berlinske Tidende" de Copenhague, 20 Abril 1942.)

El prometre ne fa pobre. I els brètols poden permetre's el luxe de no tenir paraula.